

[Boligministeren]

svar. Men umiddelbart tror jeg ikke med de oplysninger, jeg er i besiddelse af, vi har nogen hjemmel til at foretage noget i den anledning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 142:

Forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder og om ændring af lov om boligbyggeri.

(Fremsat 29/1 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Lissa Mathiasen (S):**

Det er med nogen forundring, vi har læst dette forslag, ikke mindst bemærkningerne. Det virker nærmest, som om Københavns kommune så mindeligt har bedt boligministeren om det her forslag, og at boligministeren nu så venligt har efterkommet dette ønske. Os bekendt har Københavns kommune ikke ytret ønske om at kunne udstykke og sælge som ejerlejligheder. Det er tværtimod nogle tanker, der har rumlet i indenrigsministerens og nu åbenbart også i boligministerens hoved, og som skal bruges i den fortsatte hetz mod Københavns kommune og dens økonomiske problemer, der dels er skabt af regeringen, dels af byens skæve sociale sammensætning og dels af byens merudgifter som hovedstad.

Vi vil ikke kunne medvirke til, at kommunen skal kunne udstykke sine ejendomme i ejerlejligheder. Vi går imod forslaget af flere grunde. Det er asocialt, at man vil forlange,

at København skal sælge sine bedste boliger. Det er også uholdbart at opretholde særlige regler om udstykning af kommunale beboelsesejendomme – kvalitetsregler tænker jeg specielt på – og andre regler for andre ejendomme.

Vi ser dette som det første skridt i retning af en generel åbning for udstykning i ejerlejligheder i det ældre byggeri, hvilket socialdemokratiet ikke vil kunne medvirke til. Lejernes adgang til at overtage ejendommene på andelsbasis undermineres og bliver illusorisk, og dermed bryder det også med et generelt princip i de senere års lovgivning.

Det kan ikke passe, at den generelle boligpolitik, man ønsker at føre, skal tilrettelægges efter indenrigsministerens ideer om Københavns kommunes økonomiske problemer. Når det tilmed er en så kortsigtet løsning, at de grundlæggende problemer skulle kunne løses blot ved salg af et par ejendomme, så virker det helt forrykt.

Jeg synes også, at det kraftigt skal understreges, at kommunen – det gælder ikke bare København, men kommunerne som sådan – rent faktisk har brug for disse ejendomme til løsning af boligsociale problemer.

Derimod kan vi tilslutte os tanker om at indrette ungdomsboliger i kondemnerede ejendomme i bykerne, og at der samtidig gives tilladelse til, at erhvervsarealer m.v. udskilles fra ungdomsboligerne, ligesom vi finder det et væsentligt fremskridt, at ejeren senest en måned før fremsendelsen til tinglysning skal give kommunen besked om opdelingen, så kommunen har rimelig mulighed for at reagere.

Må jeg sige, at uanset hvor megen vægt vi tillægger de øvrige ændringer i lovforslaget, ikke mindst muligheden for at indrette ungdomsboliger i kondemnerede ejendomme, vil socialdemokratiet ikke kunne stemme for forslaget som helhed, hvis forslaget om udstykning af kommunale ejendomme opretholdes efter afstemningen ved anden behandling. Vi vil derfor foreslå ministeren og udvalget at overveje, om forslaget ikke bør opdeles i to, så forslaget om udstykning af kommunale ejendomme bliver et selvstændigt forslag.

Svend Åge Petersen (KF):